

bátrak is, hogy ha a fát hámzás előtt rakják fel, a félöles öleket lassanként szét-széthuzogatják, mintha bizony a kéreghez különös privilegiummal birnának.

A favágókkal egyszerre jelennek meg a vágásba s míg azok ott vannak, ők se távoznak, és el lehet mondani, hogy a gondviselés örködik felettük, mert hisz a mult téli vágás alkalmával csupán egyet ütött agyon a lezuhanó füz; — már pedig elég bátrak arra, hogy a hol a fejsze legélénkebb hangját hallják, oda siessenek.

A fejsze hangja kedvesebb az abrakos tarisznyánál — mert addig míg az abrakos tarisznyávali hívásra lépést se tenne, a fejsze hangjára futva jön a fa alá, és e miatt nem egy kárttevő is akad oly formán, hogy lovainak nemcsak enni adni, de azokat számbavenni is akarva egy fát ejt le, mire azok a fejsze csapásokat hallva a sziget legtávolabb részéből is köribe gyűlnek.

B. Alb.

Állatélet erdeinkben.

VI.

Julius havában a nyár tetőpontját éri, a nap hatalmas sugárainak tikkasztó hősege lankasztólag hat a szerves lényekre, melyek azonban életök főmunkásságát — a fajfenntartásról való gondot — nagyobbrészt már be is fejezték. Az erdei emlősök közül csak némely hátramaradt dámvad szüli még e hónapban foltos kis fiait és a nyul harmadik fiadzásra készül. Szarvasunk érett agancsairól veti le a külhámot s azzal jelet ad, hogy a nagy vadászat (hohe Jagd) kezdődik. A nagy vadászat főtárgyai a szarvasok és az őz, továbbá a medve, vaddisznó, hiuz és a farkas. Noha a ragadozók vadászata semmi időhöz kötve nincsen, mégis leginkább csak télen lövetnek, minthogy téli bundájok sokkal becsesebb a nyárinál. Ősi elődeink szükségből üzték a vadászatot, mi pedig mulatságból, kedvtöltésből tesszük azt és valóban nemes és lovagias multság is a vadászat, csak hogy már kevés ország van Európában, melyekben a nagy vadászatot még élvezni lehet, áldott hazánk azonban azon szerencsésekhez tartozik, noha itt is esztendőről esztendőre a vadak kevesbülnek.

A kétszer költő madarak vagy már etetik második fiaikat, vagy pedig még tojásaikon ülnek; a veréb apa pedig már az idei második nemzedékét vezetgeti a gabnamezőkre; a szárnyasok éneke mind inkább elnémul, még az egyszerű pity palaty is gyérebben zeng már füleinkbe, mert csinos kis fürjünk fiai előtt büszkén lépdegelve fölsleges dolgokra rá nem ér, de még sem akadályozhatja, hogy szí-

vecskéje, mely gyermekei gyarapodása fölött örömmel megtelt, néha néha ezen egyszerű hangokban boldogságát ki ne fejezze. Fenyve-seinkben már repülő fiatal fajokra találhatunk és a lombos fák koronáiban turbékol a fiatal zsenge gerlék serege.

Hogy a nyár tetőpontját elérve ismét visszafelé indul, már onnan is következtethetjük, hogy a madarak vagy már ismét tőlünk elvonulnak vagy legalább is elvonulni készülnek. Az elsőkhöz tartozik a kakuk, mely mint tudjuk magának fészket nem rakván, semmi által hozzánk nem vonzatik, de táplálékából — szőrös hernyókból — is már kifogyott. Az utra készülők közé tartozik a madarak philo-sophusa, a mindenkitől kedvelt hosszulábu gyermekbarát — a gólya.

Kriesch.

A magyar erdészegylet f. é. ápril 29-én tartott választmányi ülésének jegyzőkönyve.

Jelenvoltak: Pálffy István gróf elnök; — Barta, Gervay, Kasch, Kremszner, Zemlicska és Mack választmányi tagok.

Elnök ur sajnálattal jelenti, hogy Scherffel Róbert ur, kit a választmány utolsó ülésében egyleti titkárrá választott, lemondását küldte be, s Mack urat e levél felolvasására felhívja, mely így szól:

„Tekintetes választmány! Először is mély köszönetet kell nyilvánítanom azon megtiszteltetésért és kitüntetésért, hogy a tekintetes választmány engem az egylet titkárává s közlönyének szerkesztőjévé választott, minthogy én ebben a tekintetes választmánynak bennem helyezett bizalmát látom.“

„A választási okmány minden részének figyelmes átolvasása után azonban sajnálattal kellett meggyőződnöm, hogy abban sem állásom a választmánnyal és az egész egylettel szemben, sem hivatalos kötelességem pontosan és úgy körvonalazva ninesen, hogy az által szolgálati viszonyom a jövőre nézve biztosan megállapítva lenne.“

„Ezen reám nézve szerfelett fontos körülménynél fogva, s mert ezenfelül viszonyaim időközben úgy változtak, hogy más tekintetben itt kötve vagyok, kénytetve érzem magamat a titkárságról lemondani s az átküldött kinevezési okmányt mellékelve visszaküldeni.“

„Mély tisztelettel maradván a tekintetes választmány aláza-tos szolgája Scherffel Róbert erdész. Iglón, 1866. márczius 22-én.“

Erre Gervay ur indítványozza, hogy miután az utolsó vá-lasztmányi ülésben előterjesztett folyamodási lajstromban Bedő Albert erdészeti gyakornok Eltz gróf vukovári uradalmában, a második helyre volt igtatva, nevezetnék ki ez mindjárt titkárrá. Hosszabb vita után, mely alatt különösen indítványba hozatott a tit-